

DOMARKOMPENDIUM 2026

PETIT BASSET GRIFFON VENDÉEN

Kompendiet är framtaget till domarkonferensen 2016
Reviderat till domarkonferensen 2026

SKK/CS har från 2024 fastställt den tredje upplagan av BSI (tidigare SRD). I grupp 6 ingår arbetande jakthundar med stora krav på sund konstruktion. Bassetraserna är kondrodysplastiska, vilket kan ge osund frontkonstruktion till exempel att trampdynorna inte har fullständig markkontakt. Ett särskilt riskområde är bröstkorgen, vilken kan vara deformerad med defekta revben och alltför kort bröstben. Hos de lågbenta raserna bör man särskilt uppmärksamma dålig konstruktion och asymmetri i fronten liksom otillräckligt markavstånd som inverkar på arbetsfunktionen.

www.sbak.se

Detta kompendium är ett utdrag från domarkompndiet 2016, som var gemensamt för alla bassetraser. Kompendiet har reviderats inför exteriördomarkonferensen 2026 av Svenska Bassetklubben och Svenska Kennelklubben.

Ursprunglig layout 2016 Eva Pettersson.

Bilderna i kompendiet har fotografernas medgivande.

BASSET

= LÅGT TILL MARKEN

Utseendet hos en basset visar en "naturens olyckshändelse", en mutation som medfört att hos en i övrigt normalt byggd hund benen blivit för korta. En mutation i motsatt riktning kan för övrigt också inträffa, en basset kan någon gång återgå till normaltypen.

Det är sålunda följdriktigt att basset funnits lika länge som hunden. I en grotta i Vence, Alpes- Maritimes, från förhistorisk tid har man påträffat ben som identifierats som kommande från bassets och man har också funnit figurer på klippväggen daterade till ca 5-6000 år f kr och som man tolkar till att föreställa "åtta bassets som ställt ett vildsvin mot vilket en bågskytt siktar".

Egyptierna kände till bassets – vilket framgår av en bild av en tik med korta ben och som påträffades i Beni Hasan (en by söder om Kairo, bekant för sina klippväggar från 2000-1800 f kr).

Bassetism var, även om den tolererades, aldrig eftersökt och framförallt inte avlad på.

Gaston Phébus gör i sin , under 1500-talet utgivna bok "Livre de la Chasse" en kort beskrivning av "basseten som släthårig eller strävårig och som man använder för kaninjakt".

Men trots detta dröjer det ända till 1700-talet innan bassets blir ansedda som en självständig ras och ända fram till 1800 –talet innan jägaren förstår vilken nytta de kan ha av dessa hundar med deras korta och vridna ben.

Det är Jaques Jouliloux, som i en avhandling på 1700-talet om jakt med drivande hund, för första gången nämner "grythundar även kallade bassets".

Frankrike framträder också som rasens hemland vid den tidpunkten. Jaques Jouliloux särskiljer på två varianter:

"Det skall nämnas att vi har två sorters basset, de som vi talar om kommer från Flanderna och från Artois.

Den ena är släthårig och har vridna framben. Den andra har raka ben och tät päls, som pudeln. De som har vridna ben tar sig lättare in i gryt än de andra. De som har raka ben arbetar med större intensitet och hårdhet under jord än de andra men stannar inte så länge i grytet. De driver som hundar".

Det är vid denna tid som man kan bestämma ursprungsområde för de olika bassetraserna: Ardennerna, Normandie, Bretagne, Vendée, Saintonge, Gascogne, Vogeserna och Foret-Noire (Schwarzwald).

Med avskaffandet av adelsmännens privilegier gjorde den franska revolutionen ett brutalt slut på den aristokratiska passionen för jakt med drivande hund. Vissa hundraser återhämtade sig aldrig och när restaurationen kom och möjliggjorde ett återupptagande av nämnda jaktform hade två bassetraser utplånats (Saintengeois och Ardennais) två andra hade blivit sällsynta Fauve de Bretagne och Bleu de Gascogne medan däremot basset D'artois, Basset de Normandie och Basset Griffon Vendéen kom att bli dominerande.

PETIT BASSET GRIFFON VENDÉEN

FCI-nummer 67

FCI-standard på franska publicerad 2001-02-14

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1999-01-09

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2015-10-07

URSPRUNGSLAND/HEMLAND:

Frankrike

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE:

Drivande hund.

FCI-klassifikation:

Grupp 6, sektion 1:3. Med arbetsprov.

BAKGRUND/ÄNDAMÅL:

Rasen kan beskrivas som en odåga utomhus och en ängel hemma. Den är en hängiven jägare som bör tränas på inkallning redan från tidig ålder. Den är perfekt lämpad för jakt på begränsade områden. Rasen är specialiserad på kanin, men kan jaga vilket villebråd som helst. Petit basset griffon vendéen hade länge samma standard som grand basset griffon vendéen med mankhöjden 34-38 cm som enda särskiljande drag. Det var inte så lyckat eftersom de hade halvkrokiga ben och därtill var tunga som grand gasset griffon vendéen. Abel Dezamy upprättade en särskild standard för "petit". För att beskriva rasen citerar vi Paul Daubigné " Det är inte bara en liten grand utan också en liten basset förminskad i alla sina proportioner och massa utom naturligtvis vad gäller det jaktglada temperamentet".

KOMMENTAR:

Rasen används i Sverige främst som rådjurshund, men jagar lika gärna hjort. Somliga petiter föredrar hare och de flesta jagar mycket gärna räv. Enligt nuvarande drevprovsregler i Sverige är kanin inte tillåtet drevdjur för rasen petit basset griffon vendéen och eftersom vi har längre drevprovstider än i hemlandet så kanske det är svårt att få till. I Frankrike jagas det med 2-4 hundar samtidigt och inte så stora krav på självständighet och sök men däremot skall hundarna vara lydiga och kunna kallas in. Vi jagar aldrig med pack i Sverige.

HELHETSINTRYCK:

Rasen skall vara liten, livlig och robust med aningen långsträckt kropp och stolt burens svans. Pälsen skall vara sträv och lång, dock inte överdrivet lång. Huvudet skall vara uttrycksfullt med väl inåtvridna, inte för långa öron, vilka skall ha lång päls och vara ansatta under ögonhöjd.

Utmärkta helheter av lite olika typ och i olika färgvarianter som ändå ryms inom utmärkt typ.

KOMMENTAR:

Det förekommer aningen för långa och tunga hundar men vi skall likväl inte sträva efter att de blir kvadratiska och de får inte heller bli för högbenta och luftiga. Standarden säger ju att de skall ha "aningen" långsträckt kropp.

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR:

Rasen skall besitta stor jaktlust, vara modig och ha förkärlek för snår och buskage. Den skall vara foglig, men egensinnig och hängiven.

HUVUD

Skallparti

Skalle: Skallpartiet skall vara lätt välvt och varken särskilt långsträckt eller brett. Det skall vara väl utmejslat under ögonen och ha ganska markerad nackknöl.

Stop: Stopet skall vara markerat.

Ansikte

Nostryffel: Nostryffeln skall vara svart, väl utvecklad och framträdande med öppna näsborrar. Hos de vit- och orangefärgade individerna accepteras brun nostryffel.

Nosparti: Nospartiet skall vara betydligt kortare än hos grand basset griffon vendéen men likväl något långsträckt och med tvär avslutning. Nosryggen skall vara rak.

*Utmärkta huvuden.
Överst hane, nedan tik*

KOMMENTAR:

Nospartiet bör inte vara längre än skallen, dvs. avståndet mellan stop och nackknöl.

Ett kraftigt nosparti med välutvecklad underkäke eftersträvas, då vi har en del individer med snipiga nospartier och klena underkäkar. Vi har dock sett problem med underbett då vi försökt få kortare nospartier.

Läppar: Läpparna skall vara täckta av tydliga mustascher.

Käkar/tänder: Saxbett.

KOMMENTAR:

Premolarförlust förekommer på rasen och skall noteras i kritiken. Dock bör avsaknaden av 1-2 tänder inte föranleda prissänkning om hunden i övrigt är av utmärkt typ. Rasklubben har målmedvetet arbetat med problemen med tandförluster och då är det viktigt att det noteras i kritikerna. Många hundägare kan inte räkna tänder själva. Skall hundarna gå i avel är det viktigt att man inte parar med någon hund som också har tandförluster.

Ögon: Ögonen skall vara ganska stora och mörka utan synlig vita. Uttrycket skall vara intelligent. Den röda bindhinnan skall inte synas. Ögonbrynen skall växa framåt utan att skymma ögonen.

KOMMENTAR:

För ljusa ögon ger ofta ett skarpt och stickande och inte "vänligt" uttryck.

Dock skall ögonfärgen harmoniera med pälsfärgen.

En del individer har även utstående ögon som också ger ett felaktigt uttryck.

Uttrycket skall spegla en alert och vaken hund full av energi och vänlighet.

Öron: Öronen skall vara mjuka, smala och tunna, täckta med lång päls och avslutas något ovalformat. De skall vara vridna inåt, inte nå riktigt fram till nospetsen och vara väl ansatta under ögonhöjd.

KOMMENTAR:

Se upp med för högt ansatta, tjocka och platta

öron, då dessa ger ett främmande uttryck. Även

en del för lågt ansatta öron, som då ger intryck av "grand typ".

HALS

Halsen skall vara lång och kraftig med god muskulatur och stolt hållning, grövre vid ansättningen och utan löst halsskinn.

KROPP

Rygg: Ryggen skall vara plan och mycket stram.

Ländparti: Ländpartiet skall vara muskulöst.

KOMMENTAR:

Längden i kroppen skall sitta i bröstkorgen och inte i länden.

Kors: Korset skall vara mycket muskulöst och ganska brett.

Bröstkorg: Bröstkorgen skall vara ganska djup och nå ner till armbågarna. Den skall inte vara för bred. Revbenen skall vara måttligt välvda.

KOMMENTAR:

Se upp med för djupa bröstkorgar, men vanligare är för grunda bröstkorgar. Notera i kritiken om bröstkorg och bröstben är för korta.

SVANS

Svansen, som inte skall vara särskilt lång, skall vara högt ansatt, ganska tjock vid roten och jämnt avsmalnande. Den skall bäras i sabelform.

KOMMENTAR:

Svanshållningen är mycket viktig och visar mycket av hundens karaktär, "stolt buren". Dock får svansen inte hållas överdrivet stolt, "tippa över", vilket förekommer. Det som är viktigt är att svansen i rörelse viftar och är glad.

EXTREMITETER

Framställ

Helhet: Benstommen skall vara ganska kraftig men dock skall stå i proportion till hundens storlek.

Skulderblad: Skuldrorna skall vara torra, snedställda och ligga väl an mot kroppen.

Underarm: Underarmarna skall vara väl utvecklade.

Handlov: Handlovarna skall vara endast lätt markerade.

Framtassar: Framtassarna skall inte vara för kraftiga. Tårna skall vara väl slutna. Trampdynorna skall vara motståndskraftiga och helst vara väl pigmenterade. Klorna skall vara kraftiga

KOMMENTAR:

Problem med fronterna förekommer.

Problemen i fronterna visar sig som brant skuldra, liksom dålig vinkling i skuldra och överarm, samt korta överarmar, lyrformade ben samt alltför fransysk benställning. Observera ben som tenderar till att vara deformerade vilket förekommer.

Tassarna skall vara starka och skall peka framåt.

Bakställ

Helhet: Benstommen skall vara ganska kraftig men dock skall stå i proportion till hundens storlek.

Lår: Låren skall vara muskulösa och föga rundade.

Has/hasled: Hasorna skall vara ganska breda och lätt vinklade. De får aldrig vara helt raka.

KOMMENTAR:

Man strävar efter lågt ansatta hasor.

Baktassar: Baktassarna skall inte vara för kraftiga. Tårna skall vara väl slutna. Trampdynorna skall vara motståndskraftiga och helst vara väl pigmenterade. Klorna skall vara kraftiga.

RÖRELSE:

Rörelserna skall vara mycket fria och lätta.

KOMMENTAR:

Petiten skall röra sig lätt och ledigt, dock inte med överdrivet långt steg, inte heller trippande. Den skall ge ett intryck av att den kan gå i evigheter, klara av att förflytta sig i skogen och att den är stolt över detta.

HUD

Huden skall vara ganska tjock och är ofta marmorerad hos trefärgade individer. Löst halsskinn får inte finnas.

PÄLS

Pälsstruktur: Pälsen skall vara sträv, inte för lång, aldrig silkesaktig eller ullig.

KOMMENTAR:

*Pälskvaliteten är mycket viktig för hundens funktion. Många individer har för mjuk och luftig päls. Det totala intrycket av pälsen skall vara **sträv** och **ofriserad**, dock inte ovårdad. Päslängden bör helst inte överskrida 5 cm, men idag finns det en tendens att hundarna visas i alltför nedtrimmad päls.*

Färg

Vit och svart-fläckig (vit och svart). Svart med tan-teckning. Svart med sobelfärgade tecken. Vit och fawn-fläckig (vit och orange). Fawn med svart mantel och vita fläckar (trefärgad). Sotig fawn. Fläckig i vitt och sotig sobel. Sotig sobel. Viltfärgad (hare, varg, grävling eller vildsvin).

Utmärkt helhet men alldeles för mycket päls.

Alltför hårt nedtrimmad päls.

Korrekt pälspresentation, lagom mängd päls som inte överskrider standardens något diffusa "inte för lång".

STORLEK/VIKT

Mankhöjd: 34-38 cm med tolerans på +/- 1 cm.

KOMMENTAR:

Petiten får inte vara stor, grov och tung. Inte heller så liten och lätt, att den påminner om en annan ras.

Utmärkt typ och helhet! Bilderna är på samma hund och visar hur pälskonditionen påverkar helhetsintrycket. Ej i full päls respektive i full pälskondition korrekt presenterad.

FEL:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- För kort huvud.
- Platt skallparti.
- Dåligt pigmenterad nostrifyffel, läppar eller ögonlockskanter.
- Kort nosparti.
- Tångbett.
- Ljusa ögon.
- Högt ansatta öron; långa öron; otillräckligt inrullade; avsaknad av päls på öronen.
- För lång eller kort kropp; oharmonisk helhet.
- Svag rygg.
- Brant kors.
- Snett buren svans.
- Klen benstomme.
- Avsaknad av vinklar.
- Platta tassar.
- Ej tillräckligt tät päls; tunn päls.
- Skygghet.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Otypisk helhet.
- Över- eller underbett.
- Blå eller fläckiga ögon.
- Otillräcklig bröstvolym nertill; revben som är knipta.
- Svans med knyck.
- Helt eller delvis krokiga framben.
- Ullig päls.
- Enfärgat svart eller vit.
- Betydande pigmentbrist.
- Storlek som avviker från standarden.

NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen

Om man jämför helhetsintrycket med kusinen GBGV skall man kunna konstatera att "Petiten" har de sex "K":na; Kortare kropp, Kortare svans, Kortare ben, Kortare huvud, Kortare öron och Kortare päls.

Anteckningar